

Bruxelles, 15 ianuarie 2015
(OR. en)

5263/15
ADD 1

**Dosar interinstituțional:
2014/0079 (NLE)**

PECHE 19

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți (partea I)/Consiliul
Subiect:	Decizia Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind accesul navelor de pescuit care arborează pavilionul Seychelles la apele și la resursele biologice marine aparținând Mayotte, care se află sub jurisdicția Uniunii Europene <i>- adoptare</i>

Declarația Comisiei

Prin hotărârea sa din 24 noiembrie 2014 în cauzele conexe C-103/12 și C-165/12 (Parlamentul European și Comisia/Consiliul), Curtea de Justiție a anulat Decizia 2012/19/UE a Consiliului din 16 decembrie 2011 privind adoptarea, în numele Uniunii Europene, a declarației privind acordarea de posibilități de pescuit în apele UE navelor de pescuit aflate sub pavilionul Republicii Bolivariene a Venezuelei în zona economică exclusivă din largul coastei Guyanei Franceze, a confirmat în mod clar că deciziile privind încheierea de acorduri de pescuit externe intră pe deplin în domeniul de aplicare al articolului 43 alineatul (2) din TFUE [coroborat cu procedura aplicabilă a articolului 218 din TFUE, respectiv a articolului 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v) în cazul deciziilor privind încheierea] și a respins poziția conform căreia astfel de decizii ar intra în domeniul de aplicare al articolului 43 alineatul (3) din TFUE.

Prin urmare, referitor la decizia privind încheierea acordului de pescuit cu Seychelles în ceea ce privește apele din jurul Mayotte, Comisia regretă modificarea Consiliului prin care articolul 43 alineatul (2) coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) și alineatul (7) din TFUE se înlocuiește în calitate de temei juridic cu articolul 43 (fără a fi menționat alineatul) coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) și alineatul (7) din TFUE.

Declarația Regatului Unit

UK constată că definiția „apelor UE” de la articolul 2 litera (d) din propunerea de acord este neclară și nu este consecventă cu definiția „apelor Uniunii” de la articolul 4 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul de bază privind PCP (1380/2013). Această din urmă definiție nu face nicio referire la apele „care se află sub jurisdicția Uniunii Europene”, ci indică în mod clar că apele Uniunii sunt apele „aflate sub suveranitatea sau jurisdicția statelor membre”. Nu UE, ci statele membre sunt cele care își exercită jurisdicția în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării. UK precizează că acordul propus nu poate modifica diviziunea competențelor între UE și statele membre. Definiția „apelor UE” din propunerea de acord ar trebui să fie consecventă cu definiția „apelor Uniunii” din Regulamentul de bază privind PCP.